

Pesmi upora

Na protestih po vsej državi prostovoljno in samoiniciativno sodelujejo tudi glasbeniki

Ze nekaj časa po vsej državi potekajo protesti proti obstoječim razmeram in za boljše življenje. Začeli so se že na predvečer lanskega dneva

kulture, ko je pred Cankarjevim domom v protest proti ukinitvi samostojnega kulturnega ministrstva in splošni zaostritvi razmer v kulturi, pa tudi v znak umiranja kulture, zagorel kontrabas. Proti koncu leta pa so samonikli protesti postali množični in na njih so začele prostovoljno in samoiniciativno nastopati glasbene skupine, pa tudi ulični glasbeniki, ki so z namenom razširiti idejo boljše države poprijeli za svoja glasbila. In to ne samo

Piše: Petra Tihole

Foto: Borut Krajnc

in druge, na elito in ljudstvo. Na ves glas so žgali revolucionarni pankerji iz logov Radia študent Žižka Hlače. Tudi sicer je program, sestavljen iz nastopov kulturnikov, ves čas potekal gladko in protesti so s tem dobili nov obraz. Združeni in enotni smo slišali čisto novo pesem upora Katarine Juvančič in Dejana Lapanjeta, ki sprašuje *Na kateri strani si?* V tem duhu je odzvanjal tudi N'tokov komad *Žive meje*, prebujeno množico pa so z ravno pravšnjim *Kolk rabs?* nagovorili tudi prepolovljeni Buldogi. Kljub mrazu se je pelo in plesalo ob pesmih Frana Milčinskega Ježka, denimo ob *Ne čakaj pomladi* in *Hiši številka 203*, ki jo je predstavila

Nastop zombi Kombinatk na Protestivalu

domači glasbeniki, zadnji veliki ljubljanski protest so s kratkim nastopom podprli tudi popularni bosanski ska-funk-hipoperji Dubioza Kolektiv, ob pesmih katerih so pred tem v Mariboru zahtevali odstop župana Kanglerja.

Himna demonstracij proti pokvarjenim političnim elitam je postala *Pesem upora* ženskega pevskega zbora Kombinat, ki v svojem repertoarju sicer izvaja uporniške pesmi z vsega sveta. *Pesem upora* je odmevala tudi na dan zaprisege novega predsednika Boruta Pahorja, ko je v Cankarjevem domu potekala državna proslava ob dnevu samostojnosti in enotnosti. Ljudstvo, združeno ob pesmih, je takrat na bližnjem Plečnikovem trgu na »svoji«, alternativni proslavi državljanke enotnosti pod imenom *Protestival*, ki so jo organizirali kulturniki, opozarjalo, da obstaja alternativa obstoječi družbeni ureditvi.

Ograja, ki se je vila od državnega zbora do Cankarjevega doma, je zbrane pomenljivo ločevala na ene

pevka Brina Vidic ob spremljavi harmonike Matije Solceta, tiho, a, v en glas pa se je pela tudi ponarodela *Kaj ti je, deklica*.

Za emotivni naboj je poskrbel igralec slovenskega gledališča v Trstu Sergej Ferrari, ki je kot predstavnik Primorske Borutu Pahorju očital, da je izdal rdečo zvezdo, brez katere ne bi bilo Primorske, in nadaljeval z eno najlepših partizanskih pesmi, ljubezensko pesmijo o smrti *Bella ciao*, ki ne umanjka na nobenem protestu. S svojo pesmijo *Delavski EPP* pa nas je sezul pesnik Ervin Fritz.

Vse kaže, da se tako kot v preteklosti tudi danes v naših logih kalijo kakovostni umetniki, ki čutijo potrebo po literarno-glasbenem protestu. Kulturno-združevalni dogodki bodo trajali in klicali k družbeni prenovi vse do odstopa obstoječih elit. Tudi Protestival se je iz enkratnega dogodka že spremenil v trajnega; v sredo je dobil prvo nadaljevanje, obeta pa se jih še več.